

عنوان مقاله:

جهش یا رقص ضمیر متصل در اشعار واصف باختری

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

ام فروه موسوی - عضو هیئت‌تعلیمی دانشگاه تعلیم و تربیه کابل

ساره رحیمی - دانش‌آموخته زبان و ادبیات فارسی‌داری دانشگاه تعلیم و تربیه کابل

خلاصه مقاله:

ضمیر در مقایسه با فعل، صفت، قید و اسم تنوع کمتری دارد و از آنجا که جانشین اسم می‌شود و نقش‌های اسم را می‌پذیرد، از نگاه زیبایی‌شناسی گسترده‌گی می‌یابد. گریز از هنجار نحوی از دشوارترین شگردهایی است که شاعران برای زدودن غبار آشنایی از زبان شعر به کار بسته‌اند و ضمائر شخصی متصل نیز به دلیل انعطاف‌پذیری بالایی که دارند از دیرباز در محور توجه شاعران ما قرار گرفته‌اند و اغلب اوقات به قصد و مراد برجسته سازی کلام و کاربرد متنوع این نوع ضمائر به آن روی آورده شده است. قابلیت نقش‌پذیری و جابه‌جایی این ضمائر، کارکرد این ضمائر را به شگرد شاعرانه مبدل می‌کند. هدف پژوهش حاضر، بررسی انواع هنجارگریزی و گوناگونی این نشست‌ها و جابه‌جایی ضمیر پیوسته در اشعار واصف باختری به شیوه تحلیلی و توصیفی در اشعار واصف باختری است. بررسی کارکردهای ضمیر در اشعار واصف باختری نشان می‌دهد این ضمائر علاوه بر کارکردهای معمول، معناهای تازه‌ای می‌یابند و آشنایی زدایی کلام را نیز در پی دارند. هنجارگریزی از زبان معیار نوعی کارکرد زیبایی‌شناسی و سبک فردی باختری در شعر است. بررسی نشان می‌دهد که این ضمائر در اشعار واصف باختری در تمامی نقش‌های دستوری به اسم، فعل، حرف، ضمیر، صفت، قید و در موارد بسیار محدود به ادات، از جمله ادات پرسش هم متصل شده‌اند.

کلمات کلیدی:

واصف باختری، جابه‌جایی ضمیر، ضمائر شخصی متصل، هنجارگریزی، ادبیات معاصر افغانستان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582902>

